

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Den i § 57 i Lov om Brugen af stempel-let Papir af 19. Februar 1861, jfr. § 1 i Lov om Gennemførelsen af det ved Lov af 23. Maj 1873 fastsatte Møntsystem for Stempelafgiftens Vedkommende af 21. Marts 1874 indeholdte Regel om Stempelafgift af Lodsedler, hvorefter alle Lodsedler af enhver Art og under hvilken som helst Benævnelse skulle udfærdiges med Stempel til Takst 10 Øre uden Hensyn til Lodsedlernes Pris, er lidet overensstemmende med det Princip, over hvilket Stempeloven i øvrigt er bygget, og hvorefter alle Dokumenter, som det udtales i § 1 i den nævnte Lov, ere underkastede Stempelafgift efter deres Indhold og Værdi. Saaledes som de her i Landet bestaaende Lotterier — navnlig Klasselotteriet — ere indrettede, paalægger den derhos de præsamtivt mindst bemidlede Spillere en forholdsvis langt større Afgift end de mere bemidlede. Til 1ste Klasse i Klasselotteriet er saaledes Prisen for $\frac{1}{1}$ Lodseddel 4 Kr., for $\frac{1}{8}$ Lodseddel 50 Øre, men Stempelafgiften er af begge Sedler den samme, nemlig 10 Øre, og det vil da let ses, at medens Køberen af den hele Seddel kun betaler $2\frac{1}{2}$ pCt. i Stempelafgift, kommer Køberen af $\frac{1}{8}$ Sedlen til at betale ikke mindre end 20 pCt.

Man maa derfor anse det for stemmende med Billighed at ændre Reglen saaledes, at Stempelafgiften sættes i Forhold til Lodsedlens Pris. Naar man som i Forslaget sket har valgt en Afgift af 3 pCt. med Afrunding opad til nærmeste med 5 delelige Tal, har det været en medvirkende Aarsag hertil, at den saaledes foreslaaede Afgift vil indbringe Statskassen en Stempelafgift af Klasselotteriet, der paa det nærmeste svarer til Afgiften beregnet efter Reglen i Stempelovens § 57. Efter Beregninger, anstillede paa Grundlag af Salget af Lodder i det 198de Lotteri, vilde Afgiften, udregnet i Overensstemmelse med

Reglerne i nærværende Forslag, for dette Lotteri have udgjort et Beløb af 279,061 Kr. 25 Øre, medens Stempelafgiften efter den hidtil gældende Regel har udgjort 284,256 Kr. 80 Øre.

Lovforslagets § 2 indeholder Bemyndigelse for Administrationen dels til at indrømme en Lempelse med Hensyn til Formen for Stempelafgiftens Berigtigelse, som længe har været i Brug, og som man maa anse det for ønskeligt at bibeholde, dels til i visse Tilfælde helt at eftergive Stempelafgiften af Lodsedler. En saadan Eftergivelse af Stempelafgiften har hidtil ikke kunnet ske ad administrativ Vej, men den er en enkelt Gang, ved Tillægsbevilningsloven for 1907—08, sket ad Lovgivningsvejen, og det maa formentlig erkendes, at selv en Afgift af 5 Øre pr. Lodseddel, som efter nærværende Forslag vil blive Minimumsafgiften, vil ramme uforholdsmæssig haardt de Bortlodninger af Smaagenstande, som jævnlig finder Sted i velgørende Øjemed, og hvortil ofte udstedes en Mængde Lodsedler, undertiden til en Pris af kun 10 Øre pr. Stk. Man maa derfor anse det for ønskeligt, at der gives Administrationen en Bemyndigelse som den foreslaaede til at fritage slige Bortlodninger for Stempelafgift, naar Prisen for Sedlerne ikke overstiger et vist Beløb, som man har ment at kunne sætte til 50 Øre pr. Stk.

De i § 3 foreslaaede Bestemmelser ere en Anvendelse af Stempelovens almindelige Regler, kun at man af praktiske Grunde har anset det for rettest alene at paalægge Udstederen af de stempelpligtige Sedler Bødeansvar, men paa den anden Side har ment, at burde sætte Minimumsbøden for hans Vedkommende noget højere end efter Stempelovens § 77, uden at man dog har ment at burde sætte den saa højt som Bøden efter Stempelovens § 57.